

MINOTTICUCINE Het is een waagstuk om na een paar dagen rondlopen in Milaan één keuken de duurste te noemen. In dit geval doen we het zonder aarzelen: het Terra-model in de showroom van Minotticucine aan de Via Larga is helemaal van gegoten brons, weegt evenveel als een dikke SUV en staat voor een tonnetje of drie, vier in de prijslijst. Een stunt natuurlijk, hoewel er altijd iemand te vinden zal zijn voor zoiets unieks. Zelfs de vraag of hij echt mooi is, beantwoorden we met een overtuigd ja. Dit model van Claudio Silvestrin ging al over wat er in de diepste diepten van de aarde en in het water zit, over de materie waarvan de wereld is gemaakt – en dat alles vormgegeven volgens het al lang geleden bedachte uitgangspunt van het ‘mediteraan minimalisme’.

Toch de moeite waard om ook even verder rond te kijken in deze kleine showroom. De kranen van CEA die je daar ziet, hebben geen uitloop maar het water komt uit een vierkant gat in het natuursteen van de spoelbak of de achterwand. Ook staat daar de Seta, van Alberto Minotti zelf, met fronten van dubbel glas waartussen echte zijde zit. En ja, die weeffoutjes hier en daar horen erbij, daar zie je aan dat het echt is.

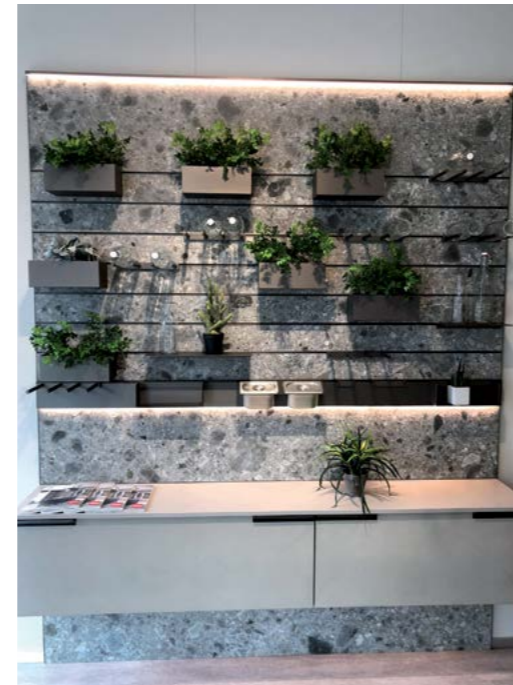

MODULNOVA Zes meter hoog zijn ze, de kastdeuren die deze fabrikant uit het noord-oostelijke Pordenone in alle bescheidenheid heeft opgesteld in zijn Milanese showroom. Flinterdun ook nog, en vederlicht. Aluminium honingraat, ook prima te gebruiken voor vliegtuigrompen maar Modulnova blijft met beide benen op de grond. Het merk doet niet mee aan de wedstrijd wie de herkenbaarste keukens kan maken, het probeert geen typische eigen stijl te ontwikkelen maar richt zich vooral op de lifestyle van zijn klanten die zelf willen kiezen. Complete interieurprojecten doen ze, waarbij de keukens maar één onderdeel is. Die dan net als alle andere elementen verregaand gepersonaliseerd kan worden, in vormen en materialen. Interessant voor de architect: Modulnova zegt het product te willen aanpassen aan het volume van de ruimte, niet andersom. Dat leidt soms tot spannende ontdekkingen, zoals een dubbele achterwand waar een meterslang accessoirerek uit tevoorschijn komt.

POGGENPOHL Na een flinke verbouwing van de Duitse thuisbasis in Herford en de introductie van een nieuw programma onder creatieve leiding van André Backemeyer was er dit jaar in Milaan geen echt spektakel. Op de ereplaats in de showroom aan de Via Galileo

Galilei stond nog steeds de +Venovo, maar dan wel in een iets vereenvoudigde uitvoering die wat praktischer is om te produceren. Wel een succes trouwens, dat eiland op een stalen frame dat een compacte maar complete werkplek biedt met een lichte toets. In de huidige vorm heeft het ook een prijsniveau dat meer consumenten en dus ook dealers zal aanspreken. Ook de andere modellen in Milaan stralen bescheiden degelijkheid uit. Back to basics is misschien wat overdreven, maar Poggenpohl heeft duidelijk gekozen voor de realiteit zonder het topsegment te verlaten.

SCAVOLINI De helft van de Milanese taxi's rijdt rond met dit keukenmerk op de zijkant. En volgens een goed ingevoerde Duitse keukentopman winnen ze erg veel aanbestedingen bij grote, luxe woningprojecten in Italië. Ze doen dus een hoop goed bij Scavolini, ook keukens ontwerpen. Vorig jaar verscheen de MIA van Carlo Cracco op de Eurocucina, nu staat hij in volle pracht in de showroom aan de Piazza Missori. Afgeleid van restaurantkeukens, dat wil zeggen rijk aan accessoires en handige manieren om die op te bergen. Voor particuliere gebruikers komt daar nu wel veel stilering aan te pas, zoals een wand van horizontale stroken keramiek waartussen aluminium profielen lopen om de halve wereld aan bakjes, potjes en houdertjes aan op te hangen. Er kan zelfs een compleet zwevend blok onder, wat weer mooi rijmt met het corpus en de bijbehorende glazen bovenkastjes. In Italië hoort daar dan inbouwapparatuur van Barazza bij. En als je het echt gek wilt maken: een vals ovenfront onder de kookplaat. Ziet er nog best leuk uit ook.

SIEMATIC Negentig jaar bestaat de ook in Nederland succesvolle keukenfabrikant uit Löhne en dat staat natuurlijk opvallend op de etalageruit van de Milanese showroom. De nieuwe Pure die daar vorig jaar feestelijk werd gepresenteerd, is inmiddels weer weg want die komt pas later dit jaar beschikbaar. Nu staat er een Pure S2 te bewijzen dat er helemaal niets ouds is aan dit model. Sterker nog: met ook de half in de muur gebouwde 'Pure by Kinzo' erbij kom je erachter hoeveel nieuwe mogelijkheden dit programma eigenlijk biedt. Met ook nog de Classic van Mick De Giulio en de Urban van Perry Hanssen is dit een van de meest complete merken, met toch altijd een eigen sfeer en gezicht.

VALCUCINE Het duurt vaak minstens een jaar voordat een gelanceerde keuken opnieuw geboren wordt en klaar is voor de markt. Zo ook de Logica Celata die Valcucine op de Eurocucina van vorig jaar ten doop hield. Nu is hij compleet en dat is bijna wéér reden voor applaus, want zelden trok een Italiaans model zoveel aandacht. Dat komt natuurlijk vooral door het spectaculaire front, dat zich op bevel van een handgebaar geluidloos sluit tot een strakke, dichte wand. Mooi bedacht van meneer Centazzo en ook perfect uitgevoerd door de technici van Valcucine, maar eigenlijk is het zonde dat je soms niet kunt zien wat er achter dat front allemaal mogelijk is. Prachtige materialen, verlichting die zich aanpast aan de tijd van de dag, sierlijke accessoires, unieke handigheidjes zoals een glaskoeler, het kan allemaal in een eindeloze reeks combinaties. Het enige probleem met de Logica Celato is misschien dat je er minstens 256 cm kamerhoogte voor nodig hebt, anders past dat vernuftig opstijgende front er niet in. Gelukkig houdt Valcucine al zijn andere modellen volop in leven, met ditmaal extra aandacht voor de ook nog niet zo oude Genus Loci. Daar wordt gewerkt met ultradun frontmateriaal, waarin keramiek en glas elkaar mechanisch versterken.

ZAMPIERI Ze zitten aan de zuidwestkant van Milaan een beetje uit de buurt van iedereen, maar Zamperri is geen merk om over te slaan als je naar karaktervolle designkeukens zoekt. Hier werkt Stefano Cavazzana aan een samenhangend oeuvre waarin verhoudingen, materialen en technieken de hoofdrol spelen. Het laatste model Irori is nog in ontwikkeling maar mag er al wezen zoals het nu in de showroom staat. De technische basis is een front van 8mm dik, bestaand uit een laagje mdf tussen twee ultradunne aluminium platen, afgewerkt met mooie metaallakken. Het gewicht van een flinke wandkastdeur blijft dan binnen de perken, en in het corpus ontstaat een aangename slankheid. Die nog wordt benadrukt door de typerende buisvormige grepen, met een oppervlaktestructuur die aan bamboe doet denken, net als de vorm. Dit zijn allemaal geen trucjes maar een intelligente manier om een keuken met een heel eigen karakter te bouwen. Waarbij Zamperri trouwens niet moeilijk doet over persoonlijke wensen: er kan heel veel wat de klant wil. Zelfs een werkblad van ruw, pikzwart gebrand sparrenhout.

VEELZIJDIGE GASTEN BIJ JARIG SIEMATIC

Frivole lifestylepartners

Lieselot Leeftang

SieMatic bestaat 90 jaar en viert feest met een serie evenementen op onder meer de beurzen van Keulen, Brussel, Sjanghai, Milaan, Parijs en Peking. Voor Nederland begonnen de festiviteiten in maart tijdens het pers-event Interior Related in de flagshipstore in Amsterdam.

In een genoeglijke ambiance liet SieMatic zijn publiek eerst kennismaken met de Pure-collectie, bekroond met een German Design Award. Vervolgens trakteerde het merk zijn gasten op verrassende en minder verrassende presentaties door Nederlandse fabrikanten en ontwerpers, waaronder Dekker Zevenhuizen en Blok Plaatmaterialen. In het pand aan de rand van het Vondelpark komt ook op persbijeenkomsten een veelzijdig publiek. Van degelijke vakpers tot modebewuste influ-

encers, al dan niet met bijpassende hond-in-tas. Vandaar misschien de keuze van het bedrijf voor ook wat frivolere lifestyle partners.

ELEGANTIE Bij de in 2018 gelanceerde Pure keukens, ontwikkeld in samenwerking met de Berlijnse architectuur- en designstudio Kinzo, is het complete design gericht op, zoals SieMatic het noemt, tijdloze elegantie. Elk element, van kastenwand tot schap, schikt zich als een decorstuk naar de sfeer en de architectuur van een woning. Zo wordt de keuken onderdeel van de lifestyle, in plaats van een verzameling functionele meubelstukken. In het geval van de Pure behelst die lifestyle een sfeer van minimalisme, harmonie en exclusiviteit. Logisch dat SieMatic hier kiest voor de warme materialen en high end inrichtingselementen van C'avante Interior & Design. De twee opvallende binnendeuren Roma en Verona van dit bedrijf uit Ravenstein, stijlelementen op zichzelf, lijken door hun aparte lijnenspel van perspectief te veranderen bij het openen en sluiten. Minder geslaagd zijn de accessoires van Hillywood Art, een andere deelnemer aan het event. De borden, vazen, kussens en tafelkleden van het merk zijn geïnspireerd op kleurrijke kunstwerken die oprichtster Annika Versloot zelf maakte. Het resultaat is een veelheid aan kleuren en stijlen die de minimalistische harmonie van de Pure-keuken omver lijkt te willen blazen.

Fris contrasteert hiernaast de keuken die ontwerpster Carina Riezebos maakte voor Blok Plaatmateriaal, een specialist op het gebied van onder meer mdf, multiplex, Unilin en Formica. Op verzoek van de fabrikant ontwierp Riezebos een keukenblok uit gemarmerd Formica ColorCore Compact en verschillende materialen uit de Decometal-serie.

Formica kennen velen nog van de jaren-zestigmeubeltjes, het combineert een oppervlak-met-patroon met een door en door homogene onderkleur. Het keukenblok van Riezebos werd een grappig, surrealistisch ogend kabinetje met opgestapelde blokken, lades in een goudkleurige afwerking en glazen knoppen in de vorm van vleugels. Met een erg geringe werkhoogte en hier en daar wat lastig bereikbare kastjes is het geen toonbeeld van functionaliteit, maar dat is voor Riezebos van ondergeschikt belang. Het gaat haar om de kunst, en die lijkt zij te verstaan. Ze liet zich bij het ontwerpen inspireren door Dalí's schilderij Vrouw met Laden. Het zou zomaar kunnen dat we van deze eigenzinnige ontwerpster meer gaan horen.

DUURZAAM Voor bladen-, kranen- en spoelbakken-leverancier Dekker Zevenhuizen is het thema duurzaamheid meer dan alleen een modetrend, zo blijkt eens te meer uit het verrassend diepgaande verhaal van directeur Leo van der Velde over circulaire economie

Sfeervolle feesttafel [1]

SieMatic Pure [2]

Ledlicht van Jansen & De Bont [3]

en cradle-to-cradle-oplossingen. "Dekker wil antwoord geven op de vraag van vandaag, maar met een duidelijk blik op morgen", vertelt Van der Velde. "Waar komt het product vandaan? Hoe wordt het gemaakt? Door wie en onder welke omstandigheden?"

KWARTS De zoektocht van de fabrikant naar milieuvriendelijke alternatieven resulteerde kort geleden in de lancering van onder meer het volledig recyclebare plaatmateriaal Sustainable, gemaakt van kwarts, met PET als bindmiddel. Het materiaal, dat nog in ontwikkeling is, is niet alleen duurzaam maar ook erg mooi. Eind dit jaar zal de Sustainable-fabriek gebouwd gaan worden. Tegen die tijd zijn er wellicht ook de eerste Sessilia's: volledig circulaire, 3D-geprinte baden van Dekker in samenwerking met het Nederlandse bedrijf Triboo. Gemaakt van thermoplastisch rubber, dus ook nog eens lekker zacht om in te zitten. We zagen de Sessilia al eerder op de ISH Noviteitenshow, het prototype is te bewonderen in het Dekker Trend Centre. Als partners in duurzaamheid stelde Dekker Zevenhuizen in Amsterdam verlichtingsspecialist Jansen & De Bont voor, met hun mooie en energiezuinige led-lampen. En Quva met zijn inbouw-vacuummachine: klein en simpel en erg makkelijk voor het langer bewaren van etenswaren.
www.siematic.com